

د حوان کول لپاره په آسانه او ساده پښتو ژبه
کي ژباړل شوی وړکوتی او لنډ کتاب

شروط الصلاة

(په حنفي فقه کي)
تأليف:

الشيخ عبد المجيد بن محرم بن محمد بن
نادر مكي الدين البشير الحنفي
رحمه الله تعالى

پښتو ژباړه او ترتيب:

محمد عبد الرحمن قدوسي

غفر الله له ولوالديه ولذويهم جميعا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله والصلاة والسلام على من والاہ وعلى من اتبع هداہ وبعد.

د اسلام په اركانو كې دوهم ركن لمونځ دی ، لمونځ هغه ركن او فريضة ده چې د قيامت په ورځ به تر ټولو عملونو له مخه د هغه پوښتنه او گروپړنه كېږي، كه د يو چا لمونځ قبول شي او د لمانځه په امتحان كې بريالی شي د الله تعالى رحمت ته د دې زيات اميد شته چې نور اعمال يې هم قبول او منل شي او اخروي ژوند يې له خوښيو سرشار او له الهي نعمتونو برخمن شي، او كه د يو چا لمونځ مسترد كړل شي كه د الله تعالى ځانگړې رحمت نه وي زياته وېره د دې چې په نور امتحان كې هم ناکامه او نور اعمال يې هم ونه منل شي او له ابدې بد مرغۍ سره مخامخ شي (نعوذ بالله من ذلك)

يَقُولُ النَّبِيُّ ﷺ: إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ، فَإِنْ انْتَقَصَ مِنْ فَرِيضَتِهِ شَيْءٌ قَالَ الرَّبُّ عَزَّ وَجَلَّ: انظُرُوا هَلْ لِعَبْدِي مِنْ تَطَوُّعٍ فَيُكَمَّلَ بِهَا مَا انْتَقَصَ مِنَ الْفَرِيضَةِ؟ ثُمَّ يَكُونُ سَائِرُ عَمَلِهِ عَلَى ذَلِكَ (رواه الترمذي

رسول الله ﷺ فرمايي: د قيامت په ورځ چې د كوم عمل له بنده سره لومړی حساب كېږي هغه د ده لمونځ دی كه يې لمونځ سم او روغ شو كامياب او بريالی شو او كه يې لمونځ خراب شو نو له مايوسۍ او تاوان سره مخ شو او كه يې په فرض لمانځه كې نېمگړتيا وموندله شوه الله تعالى به ووايي: وگورئ آيا زما د بنده نفل لمونځونه شته چې هغه نيمگړتيا يې پرې بشپړه شي؟ بيا به د نورو عملونو ارزونه هم په دې بنياد وشي.

په همدې اساس او همدا راز د ځينو دوستانو په غوښتنه او د خپل اولاد لپاره مو دا وړوكی او مختصر كتاب پښتو ته وژباړه تر څو هر څوك وكولى شي په اساني سره بې له استاده د دې مهمې او بنيادي فريضې مهم او ضروري معلومات د دې كتاب د لوستلو له لارې تر لاسه كړي او د بشپړې پوهې په رڼا كې دا فريضة لكه څرنگه چې په كار وي سرته ورسوي والله المستعان وعليه التكلان.

الله تعالى دې زما دا وړوكی خدمت په خپل دربار كې قبول كړي د دې كتاب د مؤلف او زما لپاره او زما د والدينو لپاره دې د مغفرت باعث او د جنت د دخول سبب او زما د اولاد او ځوان كول لپاره دې د لمونځ پېژندنې ذريعه او د هدايت مشال وگرځوي. وصلى الله تعالى على محمد واله وصحبه أجمعين والحمد لله رب العالمين.

محمد عبد الرحمن قدوسي

سه شنبه ۲۰۱۹/۱۰/۲۹ ميلادي كال

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د الله تعالى په نامه چی رحمن او رحیم ذات دی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى

توله ستاینه یواځې الله لره ده چې د عالمیانو پروردگار دی او ښه انجام پرهیزگارانو لره دی او درود او سلام دي وي

رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ.

د هغه په استاځي محمد ﷺ او د هغه په نږدې خپلوانو او د هغه په ټولو ملگرو باندي.

شُرُوطُ الصَّلَاةِ وَهِيَ ثَمَانِيَةٌ:

د لمانځه شرطونه او هغه اته دي:

الأوّل: الوضوء بالماء المطلق أو التيمم بالتراب عند عدم الماء المذكور

لومړی : اودس کول دی په عامو اوبو سره، یا تیمم وهل دی په خاورو باندي کله چې يادي شوي اوبه نه وي.

والثاني: طهارة الثوب عن النجاسة الغليظة والخفيفة.

دوهم: د جامې پاکوالی دی له نا پاکۍ څخه که نا پاکي ټینگه وي او که سپکه.

والثالث: طهارة المكان الذي يصلى فيه.

درېیم : د هغه ځای پاکوالی دی په کوم کي چې لمونځ کېږي.

والرابع: طهارة البدن من البول والغائط وما أشبههما.

څلورم: د بدن پاکوالی دی له متيازو او غولو او له هغه نا پاکۍ څخه چې دې دواړو ته ورته وي.

والخامس: ستر العورة وعورة الرجل من السرة إلى ركبتيه، والمرأة كلها

پنځم: د شرم ځای پټول دی او د نارینه شرم ځای له ناف څخه تر زنگونونو پوري دی او ښځه ټوله سره

عورة إلا وجهها وكفيها وقدميها والأمة مثل الرجل إلا ظهرها وبطنها

شرم ځای ده خو مخ او لاسونه او پښې يي شرم ځای نه دي او مينځه هم د نارینه په شان ده خو نس او ملا يي نه دي

والسادس: استقبال القبلة.

شپږم: د قبلې لورته مخ کول دی

والسابع: النية.

اووم : نیت کول دی.

وَالثَّامِنُ مَعْرِفَةَ أَوْقَاتِ الصَّلَاةِ.

اتم: د لمانخه د وختونو پیژندل دی

وَمَنْ تَرَكَ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ الشُّرُوطِ لَا تَصِحُّ صَلَاتُهُ سِوَاءَ كَانِ عَامِدًا أَوْ نَاسِيًا

خوک چي له دې شرطونو یو شرط هم په قصد یا هېره سره پرې ږدي لمونځ یې صحیح نه دی.

أَرْكَانُ الصَّلَاةِ وَهِيَ سِتَّةٌ:

د لمانخه رکنونه او هغه شپږ دي

الأوّل: تكبير الإفتتاح

لومړی: د لمانخه د پیل تکبیر (تحریمه) دی

والثاني: القيام

دوهم: درېدل (ولاره) دی

والثالث: القراءة

درېیم: د قران کریم د ایتونو ویل دی

والرابع: الركوع

خلورم: رکوع کول (په ملا ټیټېدل) دی

والخامس: السجود

پنځم: سجده کول (ټنډه او پزه په ځمکه ایښودل) دی

والسادس: القعدة الأخيرة

شپږم: وروستی (د تشهد) ناسته ده

مَنْ تَرَكَ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ الْأَرْكَانِ فَسَدَتْ صَلَاتُهُ وَيَسْتَأْنِفُ الصَّلَاةَ مَرَّةً أُخْرَى

خوک چي له دې رکنونو څخه یو رکن هم پرې ږدي لمونځ یې خراب شو او بېرته به لمونځ دوهم ځل را گرځوي

وَاجِبَاتُ الصَّلَاةِ وَهِيَ سَبْعَةٌ:

د لمانخه واجبات او هغه اووه دي

الأوّل: قِرَاءَةُ الْفَاتِحَةِ.

لومړی: د سورة الفاتحة (الحمد لله) ويل دی.

وَالثَّانِي: الْقَعْدَةُ الْأُولَى.

دوهم: لومړی (د تشهد) ناسته ده

وَالثَّالِثُ: قِرَاءَةُ التَّشَهُدِ فِي الْقَعْدَةِ الْأَخِيرَةِ.

درېيم: په وروستۍ ناسته کي د تشهد ويل دی

وَالرَّابِعُ: جَهْرُ الْإِمَامِ بِالْقِرَاءَةِ فِيمَا يُجَهَّرُ بِهِ.

څلورم: د امام په لوړ غږ قراءت ويل دی په جهري لمانخه کي

وَالخَامِسُ: مَخَافَةُ الْقِرَاءَةِ فِي مَوْضِعِ السَّرِّ.

پنځم: د امام په ټيټ غږ قراءت ويل دی په خفيه لمانخه کي

وَالسَّادِسُ: قِرَاءَةُ الْقُنُوتِ فِي الْوَتْرِ.

شپږم: په وتر لمانخه کي د دعای قنوت ويل دی

وَالسَّابِعُ تَعْدِيلُ الْأَرْكَانِ.

اووم: د لمانخه د ټولو رکنونو برابرول (سم ادا کول) دی

مَنْ تَرَكَ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ السَّبْعَةِ الْمَذْكُورَةِ إِنْ كَانَ سَاهِيًا تَلَزَمَ سَجْدَةً

که څوک له دې اووو واجباتو یو هم په هېره پرې ږدي سجده سهو ورباندي واجب شوه

السَّهْوِ وَمَنْ تَرَكَ عَامِدًا لَا يَجِبُ عَلَيْهِ شَيْءٌ وَلَكِنَّ صَلَاتَهُ مَعَ نُقْصَانٍ.

او که يې په قصد سره پرې ږدي څه شی ورباندي نشته خو لمونځ يې نقصاني شو

(وَالصَّحِيحُ أَنَّهُ يَجِبُ عَلَيْهِ إِعَادَةُ الصَّلَاةِ)

(خو صحیح خبره دا ده چي د لمانخه بېرته را گرځول ورباندي واجب دی)

سُنَنُ الصَّلَاةِ وَهِيَ أَرْبَعُ عَشْرَةَ

د لمانخه سنتونه او هغه خوارلس دي

الأوّل: رَفَعُ اليَدَيْنِ مَعَ تَكْبِيرِ الْإِفْتِتَاحِ حَتَّى يُجَاذِيَ إِبْهَامَيْهِ بِشَحْمَتَيْ أُذُنَيْهِ.

لومړی: له تکبیر تحریمه سره د لاسونو پورته کول په داسې بڼه چې دوه بټي گوتې د غوړونو له نرمي سره برابري شي

والثاني: وَضَعُ يَدِهِ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى تَحْتَ السُّرَّةِ.

دوهم: تر نامه لاندې بنی لاس په کین لاس سر بېره ایښودل دی

والثالث: ثَنَاءُ اللَّهِ تَعَالَى.

درېیم: د الله تعالی ستاینه (سبحانک اللهم) ویل دی

والرابع: التَّعَوُّذُ بِاللَّهِ تَعَالَى.

څلورم: اَعُوذُ بِاللَّهِ وَيْلُ دِي

والخامس: التَّسْمِيَةُ.

پنځم: بِسْمِ اللَّهِ وَيْلُ دِي

والسادس: التَّأْمِينُ.

شپږم: آمين وييل دى

والسابع: التَّسْمِيَةُ.

اووم: سمع الله لمن حمده وييل دى

والثامن: التَّحْمِيدُ.

اتم: ربنا لك الحمد وييل دى

والتاسع: تَسْبِيحَاتُ الرُّكُوعِ.

نهم: په ركوع كي سبحان ربي العظيم وييل دى.

والعاشر: تَسْبِيحَاتُ السُّجُودِ

لسم: په سجده كي سبحان ربي الأعلى وييل دى

والحادي عشر: قِرَاءَةُ التَّشْهَدِ فِي الْقَعْدَةِ الْأُولَى.

يوولسم: په وروستۍ ناسته كې تشهد ويل دى

وَالثَّانِي عَشْرُ: الْفَاتِحَةُ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُخْرَيَيْنِ.

دوولسم: په وروستيو دوو ركعتونو كې د سورة الفاتحة ويل دى

وَالثَّلَاثَ عَشْرُ: التَّكْبِيرَاتُ الَّتِي غَيْرَ الْإِفْتِتَاحِ.

ديارلسم: له تكبير تحريمه پرته د لمانځه د نورو تكبيرونو ويل دي

وَالرَّابِعَ عَشْرُ: التَّسْلِيمُ.

څوارلسم: د سلام گرځول دى

وَمَنْ تَرَكَ شَيْئًا مِنْ هَذِهِ الْأَشْيَاءِ الْمَذْكُورَةِ لَمْ يَلْزَمْ عَلَيْهِ شَيْءٌ

كه چا له ياد شويو سنتونو كوم سنت پرې بنود هيڅ ورباندي نشته

سِوَاءَ تَرَكَ عَامِدًا أَوْ نَاسِيًا.

كه يې په قصد سره پرې ږدي او يا په هېره سره

مُسْتَحَبَاتُ الصَّلَاةِ وَهِيَ خَمْسَةٌ وَعِشْرُونَ

د لمانځه مستحبات او هغه پنځه ويشت دي

الأوّل: نَظَرُ الْمُصَلِّي فِي الْقِيَامِ إِلَى مَوْضِعِ السُّجُودِ.

لومړى: د ولاړه (درېدا) په حالت كې د لمونځ كوونكي د سجدي ځاى ته د لمونځ كوونكي كتل دى

وَالثَّانِي: نَظَرُ الْمُصَلِّي فِي الرَّكُوعِ إِلَى قَدَمَيْهِ.

دوهم: د ركوع په وخت كې د لمونځ كوونكي پښو ته كتل دى

وَالثَّلَاثُ: نَظَرُ الْمُصَلِّي فِي السُّجُودِ إِلَى أَرْنَبَةِ الْأَنْفِ.

درېيم: د سجدي په وخت كې د لمونځ كوونكي د پوزي سر ته كتل دى

وَالرَّابِعُ: نَظَرُ الْمُصَلِّي فِي الْقَعْدَةِ إِلَى حِجْرِهِ.

څلورم: د ناسته په وخت كې د لمونځ كوونكي خپلي سينې ته كتل دى

وَالخَامِسُ: قِرَاءَةُ سُورَةِ تَامَّةٍ فِي الرَّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ بَعْدَ الْفَاتِحَةِ.

پنځم: په لومړيو دوو ركعتونو كې له سورة الفاتحة وروسته بشپړه سوره ويل دى

وَالسَّادِسُ: تَكْبِيرُ الْمَأْمُومِ سِرًّا بِلَا مَدٍّ.

شپږم: د مقتدي لپاره بې کښولو د تکبیرونو په تیت غږ ویل دی

وَالسَّابِعُ: وَضْعُ الْيَدَيْنِ عَلَى الرُّكْبَتَيْنِ مَعَ تَفْرِيجِ الْأَصَابِعِ.

اووم: غوړېدلې گوتې دواړه لاسونه په گوندو ایښودل دی (د رکوع په وخت کې)

وَالثَّامِنُ: بَسْطُ الظَّهْرِ فِي الرَّكْعِ.

اتم: ملا هوارول دی په رکوع کې

وَالتَّاسِعُ: تَسْوِيَةُ الرَّأْسِ مَعَ الْكَتِفِ.

نهم: سر له اوږو سره برابرول دی

وَالْعَاشِرُ: رَفْعُ الرَّأْسِ بِالتَّسْمِيْعِ.

لسم: د سمع الله لمن حمده له ویلو سره سر اوجتول دی

وَالْحَادِي عَشْرُ: إِذَا أَرَادَ السُّجُودَ أَنْ يَضَعَ أَوَّلًا رُكْبَتَيْهِ عَلَى الْأَرْضِ.

یوو لسم: کله چې غواړي سجده وکړي لومړی به دواړه گوندې په ځمکه کېږدي

وَالثَّانِي عَشْرُ: أَنْ يَضَعَ يَدَيْهِ ثَانِيًا عَلَى الْأَرْضِ.

دوولسم: بیا به دواړه لاسونه په ځمکه کېږدي

وَالثَّلَاثَ عَشْرُ: أَنْ يَضَعَ أَنْفَهُ بَعْدَ الْيَدَيْنِ.

دیارلسم: بیا به پوزه له لاسونو وروسته په ځمکه کېږدي

وَالرَّابِعَ عَشْرُ: أَنْ يَضَعَ جَبْهَتَهُ فِي السُّجُودِ بَعْدَ أَنْفِهِ.

څوارلسم: له پوزي وروسته به ټنډه په ځمکه کېږدي

وَالخَامِسَ عَشْرُ: أَنْ يُبْعِدَ ضَبْعَيْهِ عَنِ ابْطِئِهِ.

پنځلسم: دواړه څنگلې به له تخرگونو ارتي ونیسي

وَالسَّادِسَ عَشْرُ: أَنْ يُجَافِيَ بَطْنَهُ عَنِ فَخْذَيْهِ

شپاړسم: خپټه به له ورنو څخه په سجده کې لري نیسي

وَالْمَرْأَةُ تُلْزِقُ بَطْنَهَا بِفَخْذَيْهَا فِي سُجُودِهَا

او ښځه به خپټه له ورنو سره په سجده کې نښلوي

وَالسَّابِعَ عَشْرَ: أَنْ يُوجِّهَ أَصَابِعَ رِجْلَيْهِ إِلَى الْقِبْلَةِ فِي السُّجُودِ.

اوولسم: د دواړو پښو گوټې به په سجده کي قبلي ته مخامخ کوي

وَالثَّامِنَ عَشْرَ: أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ بِالتَّكْبِيرِ.

اتلسم: له سجده څخه به سر له تکبير ويلو سره جوخت را پورته کوي

وَالتَّاسِعَ عَشْرَ: أَنْ يُسَبِّحَ فِي السُّجُودِ ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ سَبْعًا.

نولسم: په سجده کي به سبحان ربي الأعلى درې ځله يا پنځه ځله او يا هم اووه ځله وايي

وَالْعِشْرُونَ: أَنْ يَرْفَعَ يَدَيْهِ بَعْدَ رَأْسِهِ.

شلم: له سجده څخه به د سر له اوچتولو وروسته لاسونه اوچتوي

وَالْحَادِي وَالْعِشْرُونَ: أَنْ يَرْفَعَ رُكْبَتَيْهِ بَعْدَ رَفْعِ يَدَيْهِ.

يوويشتم: دواړه گوندي به د لاسونو له اوچتولو وروسته اوچتوي

وَالثَّانِي وَالْعِشْرُونَ: إِذَا رَفَعَ مِنَ السُّجُودِ الثَّانِيَةِ لِلرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ

دوه ويشتم: کله چي د دويم رکعت له دويمې سجده را پورته شي

أَفْتَرَشَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَجَلَسَ عَلَيْهَا.

کېنه پښه به هواره کړي او ور باندې به کېښي

وَالثَّلَاثُ وَالْعِشْرُونَ: أَنْ يَنْصَبَ رِجْلَهُ الْيُمْنَى وَيُوجِّهَ رُؤُوسَ الْأَصَابِعِ نَحْوَ الْقِبْلَةِ

درويشتم: ښي پښه به جگه ودروي او د گوتو سروڼه به يې د قبلي لور ته مخامخ کړي

وَالرَّابِعَ وَالْعِشْرُونَ: أَنْ يَضَعَ يَدَيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ مَبْسُوطَتَا الْأَصَابِعِ

څلور ويشتم: لاسونه به په ورنو داسې کېږدي چي گوټې به يې سره اړته کړي وي

وَيَتَشَهَّدُ بِقَلْبِهِ وَلِسَانِهِ.

او په زړه او خوله به تشهد ووايي

وَالخَامِسُ وَالْعِشْرُونَ: إِذَا فَرِغَ مِنَ التَّشْهَدِ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ ﷺ ثُمَّ

پنځه ويشتم: کله چي له تشهد څخه فارغ شي په رسول الله ﷺ به درود ووايي بيا به

يُسَلِّمُ عَلَى مَنْ فِي يَمِينِهِ مِنَ الرِّجَالِ وَالْحَفَظَةِ

ښي اړخ ته په نارينه وو او په ساتونکيو ملائکو سلام وگرځوي

ثُمَّ يُسَلِّمُ عَلَى يَسَارِهِ مِثْلُ ذَلِكَ.

او بيا به کين اړخ ته همداسې سلام وگرځوي

وَمَا سِوَى ذَلِكَ آدَابٌ وَثَوَابٌ وَهُوَ مَسْحُ الْيَدَيْنِ عَلَى الْوَجْهِ بَعْدَ السَّلَامِ.

په دې سربېره اداب او ثواب دي او هغه په مخ باندي له سلام څخه وروسته لاس تېرول دي

ثُمَّ الْأَدْعِيَّةُ وَالْأَذْكَارُ الْمَأْتُورَةُ

او بيا دوعاگانې او مأتوره انکار دي

إِنْ تَرَكَ شَيْئًا مِنَ الْمُسْتَحَبَّاتِ وَالْآدَابِ لَا يَلْزَمُ عَلَيْهِ شَيْءٌ

که چا له دې مستحباتو او آدابو څخه کوم يو پرې بنود هيڅ ورباندي نشته

وَلَا يَكُونُ تَارِكُهَا مُسِيئًا وَلَكِنْ بِإِتْيَانِهَا تَعْظِيمٌ لِأَمْرِ اللَّهِ تَعَالَى فَلَهُ أَجْرُهَا

او نه يي پرې بنوونکي گنهکار دی خو په کولو کې د الله تعالی د شان درناوی دی د کوونکي لپاره اجر او ثواب لري

وَتَوَابُهَا وَمُرَاعَاتُهَا أَفْضَلُ وَأَحْسَنُ.

او خيال ساتل يي غوره او ښکلی کار دی

مَكْرُوهَاتُ الصَّلَاةِ وَهِيَ عَشْرَةٌ:

د لمانځه مکروهات او هغه لس دي

الْأَوَّلُ: التَّرَبُّعُ بِلَا عُدْرٍ.

لومړی: بې ضرورته پلتي وهل

وَالثَّانِي: عَدُّ الْآيَاتِ بِالْيَدِ.

دوهم: په لاس سره د آيتونو شمېرل

وَالثَّلَاثُ: إِفْتِرَاشُ ذِرَاعَيْهِ فِي السُّجُودِ كَأَفْتِرَاشِ التَّعَلُّبِ.

درېيم: په سجده کي د گيدر غوندي په ځمکه د لاس د ځنگلو نښلول

وَالرَّابِعُ: الْإِلْتِفَاتُ بِعَيْنِهِ يُمْنَةً وَيُسْرَةً.

څلورم: د سترگو په کونجانو ښي او کين اړخ ته کتل

وَالْخَامِسُ: تَغْمِيزُ الْعَيْنَيْنِ بِلَا عُدْرٍ.

پنخڻم: بي له عذر څخه د سترگو پټول

وَالسَّادِسُ: تَقَلَّبُ الْحَصَى مِنْ مَوْضِعِ السُّجُودِ بِلا حَاجَةٍ.

شپږم: د سجدې له ځايه بي ضرورته د ډبرو يا زغل اخوا دپخوا کول

وَالسَّابِعُ: أَنْ يَتَمَطَّى فِي الصَّلَاةِ.

اووم: (د سستۍ له امله) په لمانځه کي غځېدل

وَالثَّامِنُ: التَّأَوُّبُ، فَيَنْبَغِي أَنْ يَضُمَّ فَمَهُ فَإِنْ لَمْ يَقْدِرْ فَيَضَعُ يَدَهُ الِئْمَنَى أَوْ

اتم: ارمېږي کول ، بايد يا خو خوله وتړي او که يي ونکړای شول نو بنس لاس او يا هم

كُمَّهُ عَلَى فَمِهِ.

لستونۍ دي په خوله کېږدي

وَالتَّاسِعُ: أَنْ يَلْعَبَ بِثَوْبِهِ أَوْ بِيَدِهِ أَوْ بِلِسَانِهِ أَوْ يَلْفَ الثَّوْبِ.

نهم: دا چي پخپله جامه او يا لاس او يا ژبي ساتېری کوي او يا جامې پېچي

وَالعَاشِرُ: أَنْ يَقُومَ وَحْدَهُ خَلْفَ الصَّفِّ إِنْ كَانَتْ فِي الصَّفِّ فُرْجَةً.

لسم: دا چي يواځې د صف شاته ودرېږي که په صف کي د درېدلو چوله وي

فَهَذِهِ كُلُّهَا مَكْرُوهَةٌ فِي الصَّلَاةِ يَنْبَغِي لِلْمُصَلِّي أَنْ يَجْتَنِبَهَا حَتَّى لَا يَكُونَ

دا کارونه ټول په لمانځه کي مکروه دي لمونځ کوونکي ته نښايي چي ځان ترې وساتي تر څو چي

مَكْرُوهٌ فِي الصَّلَاةِ.

په لمانځه کې کوم مکروه نه وي.

مُفْسِدَاتُ الصَّلَاةِ وَهِيَ أَرْبَعَةٌ عَشَرَ:

د لمانځه فاسدوونکي او هغه څوارلس دي

الأوَّلُ: التَّنَحُّحُ بِلا عَذْرِ.

لومړۍ: بي له عذر څخه اړخېسي کول (د غاړو تازه کول)

الثَّانِي: أَنْ يَقُولَ لِلْعَاطِسِ "يَرْحَمُكَ اللهُ".

دوهم: چي پرنجېدونکي ته ووايي: يرحمک الله

الثَّالِثَ: أَنْ يَفْتَحَ عَلَى غَيْرِ إِمَامِهِ.

درېيم: بې له خپل امام څخه بل چا ته فتح وركول (غلطي جوتول)

وَالرَّابِعُ: كَلِمَةٌ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِنْ أَرَادَ بِهِ الْجَوَابَ وَإِنْ أَرَادَ بِهِ الْإِعْلَامَ لَا تُفْسَدُ.

څلورم: د ځواب په نيت لا اله الا الله ويل او كه يې اراده د خبرولو وي بيا يې نه فاسدوي

وَالخَامِسُ: انْكَشَافُ الْعَوْرَةِ.

پنځم فاسدوونكى: د شرم ځاى لوڅېدل

وَالسَّادِسُ: اِرْتِفَاعُ الْبُكَاءِ مِنْ وَجَعٍ أَوْ مُصِيبَةٍ، وَإِنْ كَانَ مِنْ ذِكْرِ الْجَنَّةِ

شپږم: د درد او مصيبت له امله په لوړ غږ ژړل او كه د جنت

أَوْ النَّارِ لَمْ يُفْسِدُ.

يا دوزخ له ياد څخه وي لمونځ نه فاسدوي

وَالسَّابِعُ: رَدُّ السَّلَامِ بِيَدِهِ أَوْ بِلِسَانِهِ.

اووم: په لاس او يا ژبه چاته د سلام ځواب وركول

وَالثَّامِنُ: ذِكْرُ الْفَائِتَةِ وَلَمْ يَسْقِطِ التَّرْتِيبُ.

اتم: د قضا شوي لمونځ وړ په زړه كېدل خو چي ترتيب يې نه وي ترې ختم شوى

وَالتَّاسِعُ: الْعَمَلُ الْكَثِيرُ سَوَاءً كَانَ بِالْيَدِ أَوْ غَيْرِهَا.

نهم: زيات كار (عمل كثير) كول كه په لاس وي يا كوم بل څه

وَالْعَاشِرُ: التَّكَلُّمُ عَامِدًا أَوْ نَاسِيًا.

لسم: په قصد او يا غلطي سره خبري كول

وَالْحَادِي عَشَرَ: الْأَكْلُ وَالشُّرْبُ.

يوولسم: خوراك او څښاك كول

وَالثَّانِي عَشَرَ: أَنْ يَقُولُ " آه آه".

دوولسم: دا چي ووايي آاه يا اووه

وَالثَّلَاثَ عَشَرَ: الْقَهْقَهَةُ وَالضَّحِكُ.

ديارلسم: په لوړ غږ او په كرسي سره خندا كول

وَالرَّابِعَ عَشَرَ: الإِغْمَاءُ.

خوارلسم: بې هونبه کېدل

وَهَذِهِ كُلُّهَا تُفْسِدُ الصَّلَاةَ سِوَاءَ عَامِدًا أَوْ نَاسِيًا، وَيَجِبُ عَلَيْهِ الإِعَادَةُ.

دا کارونه ټول لمونځ فاسدوي که په قصد سره وي که په غلطي سره او د لمانځه را گرځول پرې واجب دی

فَرَائِضُ الوُضُوءِ وَهِيَ أَرْبَعَةٌ:

د اوداسه فرضونه او هغه څلور دي

الأوَّلُ: غَسْلُ الوَجْهِ وَهُوَ مِنْ قِصَاصِ الشَّعْرِ إِلَى أَسْفَلِ الذَّقَنِ وَالْأُذُنَيْنِ.

لومړی: د مخ پرې مینځل دی او مخ د وپښتانو له بېخ څخه د غوړونو او زني تر لاندي پوري دی

والثَّانِي: غَسْلُ اليَدَيْنِ مَعَ المِرْفَقَيْنِ.

دوهم: د لاسونو له څنگلو سره پرې مینځل

وَالثَّالِثُ: مَسْحُ رُجْعِ الرَّأْسِ.

درېیم: د سر د څلورمې برخې مسحه کول (لوند لاس پرې تېرول)

وَالرَّابِعُ: غَسْلُ الرَّجْلَيْنِ مَعَ الكَعْبَيْنِ.

څلورم: له بېډيو سره د پښو پرې مینځل

فَإِنْ تَرَكَ وَاحِدًا أَوْ جُزْءًا مِنْ هَذِهِ الأَرْبَعَةِ المَذْكُورَةِ لَمْ يَجُزْ صَلَاتُهُ

که له دې څلورو څخه یو بشپړ یا یوه برخه یې پرې ډدي لمونځ یې نه کېږي

وَعَلَيْهِ الإِعَادَةُ.

او بېرته به تازه سم اودس کوي

سُنَنُ الوُضُوءِ وَهِيَ عَشْرَةٌ:

د اوداسه سنتونه او هغه لس دي

الأوَّلُ: تَسْمِيَةُ اللهِ تَعَالَى فِي بَدءِ الوُضُوءِ.

لومړی: د اوداسه په پیل کې بسم الله ويل

والثَّانِي: غَسْلُ اليَدَيْنِ ثَلَاثًا قَبْلَ إِدْخَالِهِمَا الإِنَاءَ.

دوهم: په لوبښي کي تر دننه کولو مخکې درې ځله د لاسونو پرې مینځل

وَالثَّالِثُ: السَّوَاكُ.

درېیم: مسواک وهل

وَالرَّابِعُ: الْمَضْمَضَةُ.

څلورم: په خوله اوبه رغړول

وَالخَامِسُ: الْاِسْتِنشَاقُ.

پنځم: په پوزه اوبه سوغول

وَالسَّادِسُ: مَسْحُ الْأُذُنَيْنِ بِمَاءِ الرَّأْسِ.

شپږم: د غوږونو مسحه کول د سر په اوبو

وَالسَّابِعُ: مَخْلِيلُ اللِّحْيَةِ بِالْأَصَابِعِ إِنْ كَانَتْ كَثِيفَةً وَأَمَّا إِنْ كَانَتْ خَفِيفَةً

اووم: د لاس گوتې دننه کول په ږیره کي که ږیره گڼه وي، او که ږیره سپکه وي

فَيَفْرُضُ إِيصَالَ الْمَاءِ إِلَى مَا تَحْتَهَا وَكَذَا يُسَنَّ مَخْلِيلُ أَصَابِعِ الرَّجْلَيْنِ إِنْ

نو رسول د اوبو لاندې پوستوکي ته فرض دی همدا راز د پښو د گوتو په دننه کي د لاس د گوتو دننه کول

لَمْ تَكُنْ مَضْمُومَةً وَإِنْ كَانَتْ مَضْمُومَةً فَيَفْرُضُ إِيصَالَ الْمَاءِ إِلَى مَا بَيْنَهَا.

که سره نښلېدلي نه وي او که سره نښلېدلي وي نو دننه منځ ته يې د اوبو رسول فرض دی

وَالثَّامِنُ: تَكَرَّرُ الْغُسْلِ ثَلَاثًا.

اتم: د هر اندام درې ځله مینځل تکرارول

وَالتَّاسِعُ: الْاِسْتِنجَاءُ بِالْحَجَرِ وَالْمَدْرِ أَوْ بِمَا يَقُومُ مَقَامَهُمَا.

نهم: ځان پاکول (استنجاء وهل) په ډبره او یا لوټه او یا داسې څه چي د دې ځای نیسي

وَالْعَاشِرُ: الْاِسْتِنجَاءُ بِالْمَاءِ عِنْدَ وُجُودِ الْمَاءِ.

لسم: په اوبو ځان پاکول (استنجاء وهل) که اوبه و موندلي شي

وَيَقْرَأُ هَذَا الدُّعَاءَ بَعْدَ الْفِرَاقِ مِنَ الْوَضُوءِ

او کله چي له اوداسه فارغ شي دا دعا به ووايي:

"أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ،

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، واجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ
مُسْتَحَبَاتُ الْوُضُوءِ وَهِيَ سِتَّةٌ:

د اوداسه مستحب کارونه او هغه شپږ دي

الأوّل: التَّيَّةُ.

لومړی: نیت کول

والثاني: التَّوَالِي.

درېیم: د اندامونو پرله پسې پرې مینځل

وَالثَّالِثُ: الْبِدَايَةُ بِمِيَامِنِهِ.

درېیم: په ښي اندامونو پیل کول

وَالرَّابِعُ: مُرَاعَاةُ التَّرْتِيبِ بِالْبِدَايَةِ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ تَعَالَى بِهِ.

څلورم: د هغه ترتیب په پام کې نیول چې الله تعالی یې پیل یاد کړی.

وَالْخَامِسُ: اسْتِعَابُ جَمِيعِ الرَّأْسِ بِالْمَسْحِ.

پنځم: د ټول سر مسحه کول

وَالسَّادِسُ: مَسْحُ الرَّقَبَةِ بِمَاءٍ جَدِيدٍ.

شپږم: په تازه اوبو د غاړې مسحه کول

آدَابُ الْوُضُوءِ وَهِيَ سِتَّةٌ:

د اوداسه آداب او هغه شپږ دي

الأوّل: تَرْكُ الْكَلَامِ سِوَى الْأَدْعِيَةِ الَّتِي يُدْعَى بِهَا عِنْدَ غَسْلِ كُلِّ عَضْوٍ.

لومړی: د خبرو نه کول پرته له هغو دوکانو څخه چې د هر اندام له مینځلو سره ویله کېږي

والثاني: الْمَضْمَضَةُ وَالْاسْتِنشَاقُ بِيَدِهِ الْيُمْنَى.

دوهم: په خوله اوبه رغړول او په پوزه اوبه سوږ وهل په ښي لاس سره

وَالثَّالِثُ: الْإِمْتِحَاطُ بِيَدِهِ الْيُسْرَى.

درېیم: د پوزي غوزې ټک وهل په کيڼ لاس سره

وَالرَّابِعُ: سَتْرُ الْعَوْرَةِ بَعْدَ الْاِسْتِنْجَاءِ فِي بَيْتِ الْخَلَاءِ.

خلورم: د شرم خای پتول (گنده تړل) وروسته له استنجاء څخه په بیت الخلاء کي

وَالْخَامِسُ: تَرَكُ اسْتِقْبَالَ الْقِبْلَةِ وَتَرَكُ اسْتِدْبَارِهَا فِي بَيْتِ الْخَلَاءِ

پنځم: قبلې ته نه مخ کول او نه شا ور گرځول په بیت الخلاء کي

فِي الْبِنَاءِ وَالصَّحْرَاءِ.

په کور او په دښته کي

وَالسَّادِسُ: تَرَكُ اسْتِقْبَالَ عَيْنِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَتَرَكُ اسْتِدْبَارِهِمَا

شپږم: مخ نه کول او شا نه گرځول د لمر ټکی او د سپوږمۍ ټکی ته

فِي الْبُنْيَانِ وَالْبَرِّيَّةِ.

په کور او په دښته کي

نَوَافِلُ الْوُضُوءِ وَهِيَ سِتَّةٌ:

د اوداسه نفلونه او هغه شپږ دي

الأوَّلُ: اسْتِقْبَالَ الْقِبْلَةِ فِي الْوُضُوءِ لَا الْاِسْتِنْجَاءِ.

لومړی: د قبلې لور ته مخ اړول په اوداسه کي، نه په استنجاء کي

وَالثَّانِي: الْبِدَايَةُ بِرِجْلِهِ الْيُسْرَى إِذَا دَخَلَ بَيْتَ الْخَلَاءِ

دوهم: لومړی کښه پښه دننه کول کله چي بیت الخلاء ته ننوځي

وَإِذَا خَرَجَ يَبْدَأُ بِرِجْلِهِ الْيُمْنَى.

او د وتلو په وخت کي پښی پښه لومړی بهر ته ایستل

وَالثَّلَاثُ: رَشُّ الْمَاءِ عَلَى السَّرَاوِيلِ.

درېیم: په پرتوگ د اوبو پرڅخه کول.

وَالرَّابِعُ: مَسْحُ الْيَدِ عَلَى الْحَائِطِ بَعْدَ الْاِسْتِنْجَاءِ بِالْمَاءِ.

خلورم: په اوبو له استنجاء وهلو وروسته لاس په خټین دېوال موبدل

وَالْخَامِسُ: غَسْلُ الْيَدَيْنِ بَعْدَ مَسْحِ الْحَائِطِ

پنځم: په دېوال له مېنلو وروسته دواړه لاسونه په اوبو مینځل.

وَالسَّادِسُ: يَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ وَيَقْرَأُ: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا

شپږم: د اسمان لور ته به وگوري او دا دوعا به ووايي: ټوله ستاينه هغه الله لره ده چې اوبه يې پاکي گرځولي دي

وَالْإِسْلَامُ نُورًا وَدَلِيلًا إِلَى اللَّهِ وَإِلَى جَنَّاتِ النَّعِيمِ، اللَّهُمَّ حَصِّنْ فَرْجِي وَطَهِّرْ

او اسلام يې دپوه او الله تعالى ته او له نعمتونو ډکو جنتونو ته لارښود گرځولى دى اې الله زما شرم ځاى وساتې او

قَلْبِي وَمَحْضَ ذُنُوبِي".

زړه مي پاک کړې او گناهونه مي ورژوې

مَكْرُوهَاتُ الْوُضُوءِ وَهِيَ سِتَّةٌ:

د اوداسه مکروهات او هغه شپږ دي

الأوّل: التّعنيف، أي ضَرْبَ الْمَاءِ عَلَى الْوَجْهِ ضَرْبًا شَدِيدًا

لومړی: سختي کول، دا معنا چې په مخ اوبه په زور ووهې

والثاني: الإمتخاط في الماء.

دوهم: په اوبو کې د پوزي غوزې سون وهل

والثالث: المضمضة والاستنشاق بيده اليسرى من غير عذر.

درېيم: بې له عذر څخه په چپ لاس په خوله او پوزه اوبه رغوړول

والرابع: الكلام عند الاستنجاء.

څلورم: د استنجاء په حالت کې خبرې کول

والخامس: إلقاء البول أو الغائط في الماء.

څلورم: په اوبو کې متيازې او گنګي اچول

والسادس: النظر إلى عورتيه.

پنځم: خپل شرم ځاى ته کتل

مناهي الوضوء وهي ستة:

د اوداسه منع شوي کارونه او هغه شپږ دي

الأوّل: إِسْرَافُ الْمَاءِ، أَيَّ غَسَلُ الْأَعْضَاءِ الْمَفْرُوضَةِ أَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِ.

لومړی: په اوبو کې زیاتې کول، دا معنا چې تر درې ځله زیات د فرض شویو اندامونو مینځل

والثاني: التَّقْتِيرُ بِالْمَاءِ أَيَّ غَسَلُ الْأَعْضَاءِ بِحَيْثُ يَكُونُ أَقْرَبُ إِلَى الدَّهْنِ.

دوهم: د اوبو بېخي لږ کارول، دا معنا چې اندامونه داسې ومینځې لکه غوړول چې وي

والثالث: الْمَسْحُ عَلَى الرَّجْلَيْنِ مِنْ غَيْرِ خُفٍّ لِأَنَّهُ مِنْ أَعْمَالِ الرَّوَافِضِ.

درېیم: بې موزو په پښو مسحه کول ځکه چې دا د شپعه گانو کار دی

والرابع: الْمَسْحُ عَلَى الْخُفَّيْنِ وَفِيهِمَا خَرْقٌ كَبِيرٌ.

څلورم: په داسې موزو مسحه کول چې غټ سوری وي په کې او یا خیري وي

والخامس: كَشْفُ الْعَوْرَةِ عِنْدَ الْوُضُوءِ.

پنځم: د اوداسه په وخت کې د شرم ځای لوڅول

والسادس: الإِسْتِنْجَاءُ بِالْيَدِ الْيُمْنَى مِنْ غَيْرِ عُدْرٍ.

شپږم: بې له عذر څخه په بڼي لاس استنجاء وهل

نواقض الوضوء وهي عشرة:

د اوداسه ماتوونکي او هغه لس دي

الأوّل: كُلُّ خَارِجٍ مِنْ إِحْدَى السَّبِيلَيْنِ أَوْ مِنْ غَيْرِ إِحْدَى السَّبِيلَيْنِ

لومړی: هر هغه شی چې له دوو لارو او یا په دې سربېره له بل ځای څخه ووزي،

إِلَّا الْبُرْأَقَ وَالْمَخَاطَ وَمَاءَ خَرَجَ مِنَ الْأُذُنَيْنِ وَالْعَيْنَيْنِ مِنْ غَيْرِ عَلَّةٍ.

له نارو او له غوزو او له هغو اوبو پرته چې بې له کومه رنځ څخه له غوږونو او پوزي څخه را ووزي

والثاني: الْقَيْءُ مَلَأَ الْفَمَ.

دوهم: په ډکه خوله کانگي کول

والثالث: التَّوَمُّ مُسْتَنِدًا أَوْ مُتَكِنًا أَوْ مُضْطَجِعًا.

درېيم: ويده کېدل په داسې ډول چې تكيه وهلي وي يا يې ډېده لگولي يا غزېدلي وي

وَالرَّابِعُ: الْقَهْقَهَةُ فِي كُلِّ صَلَاةٍ ذَاتِ رُكُوعٍ وَسُجُودٍ،

څلورم: په هغه لمانځه په کړسې خندا چې رکوع او سجده ولري ،

وَلَا تَنْقُضُ الْوُضُوءَ فِي صَلَاةِ الْجَنَازَةِ بَلْ تُفْسِدُهَا فَقَطْ.

او د جنازې په لمانځه کې په کړسې خندا اودس نه ماتېږي خو يواځې لمونځ فاسد کېږي.

وَالخَامِسُ: الْجُنُونُ.

پنځم: لېونتوب

وَالسَّادِسُ: الإِغْمَاءُ.

شپږم: بې هوښي

وَالسَّابِعُ: مَضُّ عِلْقَةٍ أَوْ قُرَادٍ كَبِيرٍ عَضُوًّا فَاَمْتَلَأْنَا مِنَ الدَّمِ.

اووم: غټه زوريه يا غټه توره څلور پښي خزنده چې وينه وڅېښي او ترې ډکه شي.

وَالثَّامِنُ: السُّكْرُ وَلَوْ بِأَكْلِ الْحَشِيشَةِ، وَحَدُّهُ أَلَّا يَعْرِفَ الرَّجُلُ مِنَ الْمَرْأَةِ،

اتم: نشه ولو که د بنگو په خوړلو سره وي، او کچه يې دا ده چې د نر او ښځې توپير ونه کولای شي

وَقَالًا: إِذَا دَخَلَ فِي بَعْضِ مَشْيِهِ تَحَوُّلٌ فَهُوَ سَكْرَانٌ، وَقَدْ رَجَحُوا قَوْلَهُمَا

او صاحبان وايي: که يې په تگ کولو کې پښې تلولې کېدلې نو نشه دی، او فقهاوو يې وينا ته ترجيح ورکړې ده

وَأَكْثَرُ الْمَشَايخِ عَلَى قَوْلِهِمَا وَاخْتَارُوهُ لِلْفَتَوَى وَهُوَ الصَّحِيحُ.

او زياتره فقهاء په همدې نظر دي او همدا وينا يې د فتوا ورکولو لپاره غوره کړې ده او دا صحيح خبره هم ده.

وَالثَّاسِعُ: الدَّمُ الْخَارِجُ مَعَ الْبُرَاقِ إِنْ غَلَبَ الدَّمُ عَلَى الْبُرَاقِ أَوْ سَاوَاهُ.

نهم: له ناږو سره چې وينه را ووزي که وينه پرې زياته وي او که له ناږو سره برابره وي .

وَالْعَاشِرُ: الشَّكُّ فِي الْوُضُوءِ بِأَنَّهُ تَوَضَّأَ أَمْ لَا وَكَانَ قَبْلَ ذَلِكَ مُحَدِّثًا بِالْيَقِينِ،

لسم: په اوداسه کې شک دی چې اودس يې کړی دی او کله خو چې يقين يې وي چې اودس يې مات

وَأَمَّا إِذَا تَيَقَّنَ فِي الْوُضُوءِ وَشَكَ فِي أَنَّهُ اِنْتَقَضَ أَمْ لَا، فَلَا وَضُوءَ عَلَيْهِ.

وو او که يې په دې يقين وو چې اودس يې کړی خو شکي وو چې مات شوی او کله نو بيا اودس ور باندي نشته.

بَابُ فَرَائِضِ الْغُسْلِ وَهِيَ ثَلَاثُ:

د غسل (لامبلو) فرضونه او هغه درې دي

الأوّل: المضمضة.

لومړی: په خوله اوبه رغړول

والثاني: الاستنشاق.

دوهم: په پوزه اوبه سوغول

والثالث: غسل سائر الجسد جميعاً.

درېيم: د نور ټول بدن مينځل

سُنَنُ الْغُسْلِ وَهِيَ سِتَّةٌ:

د غسل (لامبلو) سنتونه او هغه شپږ دي

الأوّل: أَنْ يَبْدَأَ بِغَسْلِ الْيَدَيْنِ.

لومړی: دا چي لومړی به دواړه لاسونه ومينځي

والثاني: أَنْ يَغْسِلَ فَرْجَهُ.

دوهم: دا چي خپل شرم ځای به ومينځي

والثالث: أَنْ يُزِيلَ النَّجَاسَةَ عَنْ بَدَنِهِ.

درېيم: دا چي له بدن څخه به نا پاکي لرې کړي

والرابع: أَنْ يَتَوَضَّأَ قَبْلَ الْغُسْلِ إِلَّا قَدَمَيْهِ.

څلورم: دا چي تر لامبلو مخکې به اودس وکړي خو د پښو مينځل به پرې ږدي.

والخامس: أَنْ يُفِيضَ الْمَاءَ عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ ثَلَاثًا.

پنځم: دا چي په ټول بدن به درې ځله اوبه توی او وبهوي

والسادس: أَنْ لَا يَغْسِلَ رِجْلَيْهِ إِلَّا عَلَى خَشَبَةٍ أَوْ حَجَرٍ أَوْ آجُرٍّ أَوْ غَيْرِ ذَلِكَ.

شپږم: پښې به د لرگي په تخته يا کومه ډبره او يا په پخه شوي خښته باندي او يا په همدې ورته شي ومينځي

آدابُ الغُسلِ وَهِيَ سِتَّةٌ:

د لامبلو اداب او هغه شپږ دي

الأوَّلُ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي مَكَانٍ لَا يَرَاهُ أَحَدٌ.

لومړی: په داسې ځای کې به لامبې چې څوک یې ونه ویني

وَالثَّانِي: أَلَّا يَنْظُرَ إِلَى عَوْرَتِهِ.

دوهم: خپل شرم ځای ته به نه گوري

وَالثَّالِثُ: أَلَّا يَتَكَلَّمَ.

درېیم: خبرې به نه کوي (د لامبلو په وخت کې)

وَالرَّابِعُ: أَنْ يَغْسِلَ قَدَمَيْهِ أَحْيَرًا.

څلورم: د لامبلو په پای کې به پښې ومینځي

وَالخَامِسُ: أَنْ يَمْسَحَ بِمَنْدِيلٍ بَعْدَ الغُسلِ.

پنځم: ځان به په دسمال / ټولیه / گانچه وچ کړي

وَالسَّادِسُ: أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى التَّيِّبِ ﷺ بَعْدَ الغُسلِ.

شپږم: له لامبلو وروسته به په رسول الله ﷺ درود ووايي

مُوجِبَاتُ الغُسلِ وَهِيَ عَلَى نَوْعَيْنِ:

د غسل (لامبلو) واجب گرځوونکي لاملونه او هغه دوه ډوله دي

النَّوْعُ الْأَوَّلُ: حَقِيقِي كَانزَالِ الْمَنِيِّ عَلَى وَجْهِ دَفْقٍ وَشَهْوَةٍ مِنَ الرَّجُلِ

لومړی: حقیقي لامل لکه په ټوپ او شوق د نارینه او د نسځې د منیو (اوبو) وتل

وَالْمَرْأَةِ فِي حَالَةِ النَّوْمِ وَالْيَقِظَةِ وَكَذَا الْحَيْضُ وَالتَّنْفَاسُ.

د وینې تابه او خوب په حالتونو کې همدا راز (له) حیض او نفاس څخه (د پاکوالي لپاره)

وَالنَّوْعُ الثَّانِي: حُكْمِي كَمَنْ اسْتَيْقِظَ مِنَ النَّوْمِ وَيَرَى مَنِيًّا أَوْ مَذِيًّا

دوهم: حکمي لامل: لکه یو څوک چې له خوب څخه را پاڅي مني او یا څرې اوبه وویښي

وَلَمْ يَتَذَكَّرِ الإِحْتِلَامَ فَيُحَكِّمُ عَلَيْهِ بِالغُسلِ إِحْتِيَاظًا.

خو غولپدل يي په ياد نه وي نو د احتياط له مخي د لامبلو حکم ورته کپړي

الْغُسْلُ الْمَسْنُونُ وَهُوَ أَرْبَعَةٌ عِنْدَ أَبِي حَنِيفَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ:

سنت غسلونه او هغه د امام ابوحنيفه رحمه الله په وړاندي څلور دي

الأوّل: غُسْلُ الْجُمُعَةِ.

لومړی: د جمعې لپاره لمبېدل

والثاني: غُسْلُ الْعِيدَيْنِ.

دوهم: د اخترونو لپاره لمبېدل

وَالثَّالِثُ: غُسْلُ يَوْمِ عَرَفَةَ.

درېيم د عرفات لپاره لمبېدل

وَالرَّابِعُ: غُسْلُ الْإِحْرَامِ.

څلورم: د احرام د اغوستلو لپاره لمبېدل

الْأَذْكَارُ الْمَسْنُونَةُ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ

له فرض لمانځه وروسته مسنونې اذکار

۱- «اسْتَغْفِرُ اللَّهَ» (درې ځله)

۲- «اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ»

۳- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

۴- «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَهُ التَّعَمُّهُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ التَّئَاءُ الْحَسَنُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»

٥- «سُبْحَانَ اللَّهِ» (٣٣) خُله «الْحَمْدُ لِلَّهِ» (٣٣) خُله «اللَّهُ أَكْبَرُ» (٣٣) خُله بيا به دا ووايي:

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»

٦- «اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا

خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ»

٧- «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ اللَّهُ الصَّمَدُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ».

٨- «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ

التَّفَاطَاتِ فِي الْعَقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ».

٩- «قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ مَلِكِ النَّاسِ إِلَهِ النَّاسِ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

الَّذِي يُوسِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْحِجَةِ وَالنَّاسِ»

١٠- «رَبِّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»

١١- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا

أَسْرَفْتُ وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (د سهار له لمانخه وروسته او د ماينام له لمانخه وروسته لس لس خُله)

١٢-: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا»

(يواخي د سهار له لمانخه وروسته يو خُل)

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ . اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى
 إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ . (س خله)

حِينِي اَرِين معلومات

نیت: د زړه اراده

تكبير تحریمه: د لمانځه د پیل الله اکبر

رکن: هغه بنسټیز عمل دی چې بې له هغه عبادت نه تر سره کېږي

الماء المطلق: هغه پاکي اوبه دي چې پخپله اصلي بڼه پاته وي رنگ، خوند او بوی يې تغیر نه وي کړی
 لکه: د باران، ویالې، چینې، سمندر، څاه، د واورې او برف اوبه دا ډول اوبه ټولې پاکي دي او اودس او غسل
 پرې کېدای شي.

تعديل الأركان: د لمانځه په رکوع کې له رکوع څخه وروسته په درېدا کې په سجده کې او د دوو سجده
 په منځ کې د بدن د اندامونو داسې ډاډمن ارامول چې هر څه بندونه او د جامو حرکت په خپل ځای ودرېږي
 دپټه تعديل الأركان وايي او دا واجب دی او لږ تر لږه اندازه يې يو ځل تسبیح ويل دی که يې څوک قصداً
 پرې ږدي لمونځ يې نه دی شوی او بېرته را گرځول يې ورباندې واجب دی

سجده سهو: هغه دوه سجده دي چې لمونځ کونکی يې د فرض رکن په بې قصده ځنډ او يا د واجب د بې
 قصده پاته کېدلو په صورت کې د وروستۍ ناستې په پای کې تر سره کوي

تخليل: يا خلالول دپټه وايي چې اودس کونکی د خپل لاس په اوبو لندې شوي گوتې په پیره کې دننه
 ووهي تر څو گڼه پیره له دننه لوري او همدا راز تر پیره لاندې پوستوکې وچ پاته نشي همدا راز د لاس لندې
 گوتې د پښو د گوتو په منځ کې د مینځلو په حالت کې دننه کړي دپټه وايي تخليل او يا خلالول.

استنجاء: له حقيقي نجاست څخه د ځان پاکولو ته استنجاء وايي او دا په ډبره، لوټه، کاغذ تشناب، او
 دپټه ورته شيانو او په اوبو باندې کېدای شي ، که دا پاکي په لوټه او ډبره وشي دپټه استجمار هم وايي، که
 په لوټه او ډبره ځان يقيني پاک کړل شي په اوبو وينځل ضروري نه دی همدا راز پاکوالی يواځې په اوبو هم
 راتلاى شي، خو غوره او بهتره داده چې که ممکن وي او څه ځور نه وي لومړی په لوټه او يا هغې ته ورته
 شي اودس وچ کړل شي او بيا په اوبو استنجاء ووهله شي دا ښه کار دی.

مسح: د لوند لاس تېرولو ته وايي، د سر د څلورمې برخې مسحه کول فرض دی او د ټول سر مسحه کول
 او د غوږونو لاندې باندې مسحه کول سنت دی ،

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**